

روشنی | «خط قرمز» یا «خط آتشین»

بعضی‌ها «خط قرمزها» را مثل رُبانِ افتتاحِ جشنواره‌ها می‌دانند که اگر پاره شود، دیگران برایشان کف و سوت می‌زنند! برای این افراد باید به جای «خط قرمز» از «خط آتشین» استفاده کرد تا بلکه به خود آیند و بفهمند که عبور از هر خط به معنی سوختن در یک آتش بزرگ است.

آن وقت مفهوم «ولایت‌پذیری» هم بهتر معنی می‌شود؛ مثلاً وقتی که ولی امر فرمود فلان چیز خط قرمز است، اگر افراد خط‌شکنی کنند، درواقع خود را به آتش زده‌اند.

تازه جالب است که وقتی خط قرمزی مشخص می‌شود بعضی می‌گویند نظر ما چیز دیگری است، ولی اگر رهبری امر کنند، سمعا و طاعتاً! ای لعنت به این خودنظری و خودکامگی که حرفِ ملت را از زبان بُرای نظام می‌شنوند، ولی «چون به خلوت می‌روند، آن کار دیگر می‌کنند»! شاید لازم باشد که یک بار دیگر آیات قرآن را بخوانند و بفهمند نتیجه این «خط‌شکنی‌ها» و «تجاوزها» چیست؟ (بقره/۲۹۹)

به هر حال، بنای ما مردم بر هم‌دلی و هم‌زبانی با دولت است و بر این قرار خود صادقانه پای بندیم. تنها خواست ما این است که

حریم‌ها و حدودها خوب معلوم

باشد و خوب حفظ شود...

